

گزارش وقوع لنفانژیت ناسوری در گاو

حسین اسماعیلی^۱، حناه یعقوبی^{۲*} و وحید عطارد^۳

۱- گروه میکروب شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

۲- دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

۳- کارشناس سازمان دامپزشکی کشور

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: h.yaghoubi@live.com

مقدمه و هدف: لنفانژیت ناسوری بیماری عفونی و واگیر دار در گاو و اسب می باشد که عامل آن بیوتیپ ۲ کورینه باکتریوم سودوتوبر کلوزیس می باشد. گسترش عفونت عمدتاً از طریق سیستم لمفاوی است که منجر به تورم عروق لمفاوی می گردد و چون جراحات به بیرون سر باز می کنند به عنوان اولسراتیو نامگذاری شده است. در این گزارش وقوع این بیماری در دام های روستایی بررسی شده است.

مواد و روش کار: در فصل تابستان، از تعداد ۲۵ گاو بومی با علائم زخم های چرکی، ترشحات ژلاتینی رنگ در ناحیه گردن، سر، فلانک، کتف و اندام خلفی به روش سترون نمونه گیری به عمل آمد. نمونه ها در ظروف یخ به آزمایشگاه میکروبیولوژی ارسال گردید و در محیط های کشت باکتریایی کشت داده شدند. بعد از ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری، با استفاده از محیط های بیوشیمیایی معمول تعیین هویت گردیدند.

نتایج و بحث: از ۱۹ راس (۷۶٪) از دام ها بیوتیپ ۲ کورینه باکتریوم سودوتوبر کلوزیس جدا گردید. شیوع زیاد این بیماری در فصل تابستان به علت فعالیت بیشتر حشرات در این فصل می باشد. یکی از ساده ترین راه ها در کنترل این بیماری، رعایت اصول بهداشتی جایگاه ها و ضد عفونی زخم های جلدی می باشد ولی به علت اینکه دامداران اطلاع کافی از آن ندارند معمولاً اقدام خاصی برای درمان انجام نمی دهند. از آنجا که واکسن آن در حال حاضر در دسترس نمی باشد، شایسته است آموزش های لازم جهت پیشگیری و کنترل آن به دامداران ارائه گردد.

واژه های کلیدی: لنفانژیت ناسوری، گاو، آبنه جلدی

بررسی بالینی و هیستوپاتولوژیک تومورهای پستان در سگ های ارجاعی به درمانگاه تخصصی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

(در بازه ی زمانی ۹۰-۸۷)

نسرین گلشن^{۱*}، حسین کاظمی مهرجردی^۲، احمدرضا موثقی^۳

۱- دستیار تخصصی کلینیکال پاتولوژی دامپزشکی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۲- گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

۳- گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: golshannasrin@yahoo.com

مقدمه و هدف: مطالعه ای در مورد تومورهای پستانی بر روی سگ های ارجاعی به درمانگاه دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد در بازه ی زمانی ۴ ساله به منظور آگاهی از میزان حقیقی شیوع، نژادهای مستعد، علائم بالینی، سن ابتلا، نوع تومور و پی گیری های بعد از عمل جراحی درمانی در شهر مشهد.

مواد و روش کار: در مجموع ۳۰ نمونه ی بافتی از ۱۶ سگ ۳ تا ۱۸ ساله اخذ گردید که شامل توده های برداشت شده با روش جراحی از پستان سگ های مشکوک به تومور پستانی بود. در بررسی های پیش از عمل نیز، معاینه ی بالینی انجام گرفت و تصویر رادیولوژی از قفسه ی سینه تهیه شد. دسته بندی تومورها براساس روش گلداشمیت انجام گرفت.

نتایج و بحث: در میان بیماران بالینی که بر اساس نتایج آزمایشات آسیب شناسی، ابتلا به تومور پستانی در آن ها تایید شد، تعداد بیماران ماده و نر به ترتیب ۱۴ و ۱ مورد بود. عمده ی توده های توموری در سگ های با سن بالای ۶ سال و نیز مربوط به نژادهای خالص بود. تعداد ۵ توده حاصل از ۲ سگ مربوط به نژادهای مخلوط بود. از توده های توموری ۹ عدد زخم و ۳ توده چسبندگی داشتند و هیچ کدام از تومورها در رادیوگرافی دارای متاستاز نبودند. روش جراحی درمانی صورت گرفته روی کل تومورها به ترتیب نزولی تعداد موارد شامل مستکتومی ناحیه ی ۴-۵، مستکتومی یک طرفه، مستکتومی ناحیه ی ۱-۲-۳ و مستکتومی ساده بود. میانگین فاصله زمانی میان مشاهده ی علائم بیماری توسط صاحب حیوان تا اقدام به درمان یا مرگ با ترحم بیماران ۶،۳۸ ماه بوده است. از مجموع توده های توموری ۱۵ مورد بزرگ تر از ۳ سانتی متر و ۱۲ مورد کوچک تر از ۳ سانتی متر بود. تعداد توده های توموری مربوط به پستان های خلفی، قدامی و میانی به ترتیب ۱۵، ۷ و ۵ مورد بود. درصد توده های توموری خوش خیم و بدخیم در جمعیت مورد مطالعه به ترتیب ۶۶،۳۳ و ۸۳،۳۳ درصد از مجموع بود. بر مبنای دسته بندی گلداشمیت، کارسینوم از نوع مخلوط ۵ مورد، کارسینوم های متراکم، توبولی-پاپیلری، مرکب و کارسینوسارکوم هر کدام ۳ مورد، کارسینوم نوع آناپلاستیک ۲ مورد و کارسینوم های سلول های سنگفرشی، غنی از چربی، مجرای، درجا، پاپیلری-کیستی و اوستئوسارکوم هر کدام یک مورد بودند. درصد تومورهای با منشا اپیتلیالی ۸۸،۹٪ بود. از کل توده های پستانی در پی گیری ۵ ماهه تعداد ۱۰ سگ شامل ۱۷ توده زنده مانده و در دو سگ توده ی توموری جدید ایجاد شد.

واژه های کلیدی: تومور پستانی سگ سانان